

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság Dr. Harikné dr. Havasi Beáta ügyvéd (..) által képviselt *Sz és Társa Termék Előállító, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.* (2660 Balassagyarmat, Bíró János u. 765/5 hrsz.) *felperesnek* - Dr. Cserpák Ibolya jogtanácsos által képviselt *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága* (3530 Miskolc, Kandia u. 12-14.) *alperes* ellen *adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata* iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a *felperes kereseti kérelmét e l u t a s í t j a .*

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000.- (Kettőszázezer) forint perköltséget, valamint fizessen meg - az illetékügyben eljáró adóhatóság külön felhívására - 482.160.- (Négyszáznolcvankettőezer-egyszázhatvan) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A felperesnél 2006. évre vonatkozó bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés keretében az alábbi tények kerültek megállapítás;

A felperes egy-egy db Schweizer 310C típusú helikoptert vásárolt 2006. június 26-án és 2006. augusztus 31-én.

A beszerzések után 2006. II. negyedévre 3.318.000.- forint levonható általános forgalmi adót, 2006. IV. negyedévre pedig 5.529.000.- forint levonható általános forgalmi adót állított be bevallásába

2006. IV. negyedévében pedig 262.660.- forint általános forgalmi adót helyezett levonásba helikopter vezetői engedély megszerzésével kapcsolatos oktatás, továbbképzés címén, valamint helikopter benzin beszerzése után.

A felperes a beszerzett helikoptereket áruként tartotta nyilván. A légi járművek üzembentartására a D Kft-vel kötött szerződést.

Az egyik gép 2007. április 20-án, a másik a 2009. augusztus 17-én megsérült, azóta üzemképtelen állapotban vannak.

A helikopterrel végzett sétarepülésből a felperesnek 2007. évben 440.000.-, 2008. évben 174.000.- forint bevétele származott.

A fenti adatok alapján az elsőfokú adóhatóság azt állapította meg, hogy a helikopterek beszerzése a felperesi vállalkozás tevékenységét sem közvetve, sem közvetlenül nem szolgálták, azokkal a felperes jogszerűen szolgáltatási tevékenységet nem végezhetett, ennek következtében az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (Áfa.tv.) 33. § (1) bekezdés b.) pontja alapján a beszerzéskor megfizetett általános forgalmi adó levonására nem jogosult.

2006. II. és IV. negyedévre vonatkozó egyéb adózási adatok figyelembevételével, ezért a felperes terhére az elsőfokú adóhatóság a 2010. augusztus 23. napján kelt 3201945554 iktatószámú

határozatával összesen 8.036.000.- forint általános forgalmi adókülönbözetet állapított meg és kötelezte ennek az adókülönbözetnek, valamint 4.018.000.- forint adóbírságnak, 3.917.000.- forint késedelmi pótléknak, az iratmegőrzési kötelezettség megsértésével összefüggő hiányosságok miatt 120.000.- forint, alapnyilvántartás előírásoktól való eltérő vezetése miatt 100.000.- forint, összesen 220.000.- forint mulasztási bírság megfizetésére.

Ezt a határozatot az alperes a 2011. január 10. napján kelt 4071687496 iktatószámú határozatával helybenhagyta.

A felperes a keresetlevelével, az alapnyilvántartás előírásoktól eltérő vezetése miatt kiszabott 100.000.- forint mulasztási bírság kivételével, kérte a terhére megállapított fizetési kötelezettség hatályon kívül helyezését. Jogszabálysértésként a megállapított tényállásból téves jogi következtetés levonását jelölte meg, amelynek tartalma a következők szerint foglalható össze:

A felperes a helikoptereket áruként tartotta nyilván, mert azokat továbbértékesítési céllal vásárolta. Azokat folyamatosan hirdette az Express újságban, interneten keresztül.

A helikopter speciális árunak tekinthető, így egyrészt csak kipróbálással lehet azt értékesíteni, másrészt pedig a kipróbálásához is engedély szükséges, amelyet a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légi Közlekedési Hatósága ad ki.

A felperes tevékenységi körében a gépjármű kereskedelem szerepel, így tehát ennek keretében a helikopterek áruként történő beszerzése és értékesítése is gazdasági tevékenységi körébe esett, mint ahogy az azzal végzett sétarepülés szolgáltatás is, mert a tevékenységi körben a máshová nem sorolt egyéb szabadidős tevékenység is szerepelt a felperesnél.

Az 120.000.- forint mulasztási bírság alapjául szolgáló tény a felperes a keresetlevelében sem vitatta, azonban annak jogalapját arra tekintettel igen, hogy a 2005. évi felperesi mérlegbeszámolót alátámasztó készletleltár 2005. évre vonatkozott, erre az időszakra pedig az ellenőrzés nem terjedt ki.

A felperesi keresetlevél ezen túlmenően eljárási jogszabálysértéseket is megjelölt.

Egyrészt azt, hogy az elsőfokú eljárás során az eljárási határidő be nem tartását a felperes megkifogásolta. Ezt a másodfokú adóhatóság bírálta el.

Ez ellen a döntés ellen nem volt helye fellebbezésnek, az csak az ügyben meghozott érdemi határozat ellen benyújtott fellebbezéssel volt támadható, amelyet a felperes meg is tett és a fellebbezését ugyanez az a személy bírálta el, mint aki a kifogást elutasító végzést hozta, ennek következtében tehát a saját végzését bírálta felül.

Másrészt az ellenőrzési határidő sem került megtartásra, mert azt meghosszabbítás hiányában 2010. március 29-én be kellett volna fejezni.

Harmadrészt pedig, a megbízólevél 2006. évre vonatkozó vizsgálatra szólt, ennek ellenére 2007-2009. évekre vonatkozó adatokat, dokumentumokat is megvizsgált az adóhatóság, így a megbízáson túlterjeszkedett.

Az alperes a kereset elutasítását kérelmezte.

A bíróság a felperes kereseti kérelmét az alábbiak miatt nem találta megalapozottnak.

Nem állapítható meg eljárási jogszabálysértés, hogy az elsőfokú eljárás elhúzódása miatti felperesi kifogást nem fellebbezhető végzéssel a másodfokon eljáró adóhatóság részéről ugyanaz a személy írta alá mint, aki az elsőfokú határozat elleni fellebbezést elbíráló másodfokú határozatot.

Amikor ugyanis a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 98. § (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy a végzés csak a határozat elleni fellebbezésben támadható meg, akkor Ket. 98. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezésből is következően (az ügyfél az elsőfokú határozat ellen fellebbezhet) az állapítható meg, hogy az elsőfokú határozat elleni fellebbezéssel csak az elsőfokú közigazgatási hatóság által hozott végzés támadható meg.

A másodfokú hatóság végzése az elsőfokú határozat elleni fellebbezésben semmilyen módon nem támadható.

Az ellenőrzési határidő túllépése - megvalósulása esetén is - eljárási szabálysértés. A Ket. 111. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezésből következően azonban eljárási szabálysértés miatt a közigazgatási döntés csak akkor helyezhető hatályon kívül, ha az ügy érdemére kiható hatású.

Jelenleg egységes a joggyakorlat abban a kérdésben, hogy az eljárási határidő túllépése, ha a határidő nem jogvesztő jellegű, olyan eljárási szabálysértésnek minősül, ami az ügy érdemére nem kiható hatású.

Az ügy érdeme a perbeli esetben is az, hogy a felperes gyakorolhatta-e a helikopterek beszerzése és ezzel kapcsolatos kiadásai után az általános forgalmi adó levonás jogosultságát vagy sem.

A fentiek érvényesek arra a helyzetre is, hogy a megbízólevélben nem szerepelő időszakra vonatkozó iratokat is megvizsgált az adóellenőrzés.

A helikoptereknek a felperes gazdasági tevékenységébe való tartozásához kapcsolódó felperesi érvelés kapcsán helytállóan mutatott rá az alperesi határozat indokolása arra, hogy a felperes egyik állítása (a helikoptereket továbbértékesítési céllal, áruként szerezte be) ellentmond annak a felperesi állításnak, hogy a felperes ezekkel a helikopterekkel jogszerűen végezhetett repülési szolgáltatást.

Ezen túlmenően, a felperesi keresetlevélben megjelölt, máshová nem sorolható egyéb szabadidős tevékenységek keretében, légi járművel történő szolgáltatáshoz a légi közlekedési hatósági engedélyre szükséges. (lásd. TEÁOR magyarázat és az ott felhívott 1995. évi XCVII. törvény és a 141/1995. (XI. 30.) Korm. rendelet.)

Azt pedig a felperes sem állítja, hogy a helikopterek tulajdonjogán túlmenően rendelkezett volna a légi közlekedési hatóság olyan engedélyével, hogy a tulajdonában lévő helikopterekkel gazdasági tevékenységet végezzen.

A helikopterek áruként történő nyilvántartása kapcsán a felperes arra a körülményre hivatkozott, hogy a gépjármű kereskedelem a gazdasági tevékenységei között szerepel, így a helikoptereket továbbértékesítési céllal beszerezni és azt áruként nyilvántartani ugyancsak jogszabályi lehetősége volt.

Ezzel a hivatkozással összefüggésben azonban annak a figyelembevétele szükséges, hogy korábbi és hatályos TEÁOR besorolás a gépjármű kereskedelem tevékenység kertében légi járművekkel való kereskedését nem teszi lehetővé. Ennek következtében a gépjármű kereskedelem gazdasági

tevékenység felvétele ellenére sem jogosult a felperes légi járművel kapcsolatos kereskedelmi tevékenység végzésére, kivéve az ügynöki nagykereskedelmet.

Mindezek alapján tehát a bíróság is osztotta azt az alperesi határozat indokolásában szereplő érvelést, hogy a felperes a helikoptereket nem gazdasági tevékenysége végzéséhez szerezte be, azokat ott jogszerűen nem használta, hasznosíthatta, ennek következtében ezekre a járművekre az általános forgalmi adó levonásának jogosultsága a részére nem nyílt meg.

Ennek következtében a nem jogszabálysértő közigazgatási határozatot a bíróság az Art. 143. § (1) bekezdése alapján nem helyezhette hatályon kívül, ezért a felperes kereseti kérelmét utasította el.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a perrel kapcsolatos költsége megtérítésére.

A perben az alperest jogtanácsos képviselte, így perköltségként az ő munkadíja volt megállapítható a 32/2003. (VIII. 21.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése és 3. § (6) bekezdése alapján .

A perben 8.036.000.- forint pertárgyérték alapulvételével 482.160.- forint kereseti illeték került feljegyzésre az illetékekről szóló 1990. év XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a.) pontja és 62. § (1) bekezdés h.) pontja alapján.

Ennek a feljegyzett kereseti illetéknek a viselésére a pervesztes felperes a Pp. 78. § (2) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2011. szeptember 14.

Dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó